

אור הזוהר 76 * בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל

גילוי דעת תורה

בס"ד

קריאת קודש מראשי הישיבות וזקני גדולי דורנו שליט"א לאור הגזירה הנוראה בא"י ובעולם - להתחזק בלימוד תורתנו הקדושה ובפרט מדברי זקן ראשי הישיבות מרן בעל "אילת השחר" שליט"א המופיעים כאן בפרסום ראשון!

מחאה על עלבונה של תורה וביטולה. - ניסן ותגע"ש הארץ לפ"ג

דברי חיזוק והתעוררות החוצבים להבות אש ממרנן ורבנן גדולי ומנהיגי הדור שליט"א - לאור הגזירה האיומה, גזירת השמד, המבקשת לעקור ולשרש את הכל

כנס בני הישיבות בעיה"ת בני ברק מוצש"ק ויקרא אור לו' ניסן התשע"ג

מאמר ובחרת בחיים - אין חיים אלא תורה (מדרש משלי)

אחד הרי הוא בגדר פגיעה במהותו הרוחנית של האדם, פגיעה קשה ונוראה. - יש לחדד אצל בני תורה בעיקר את ההרגשה כי התורה היא המעניקה חיים לאדם, לא רק חיי העולם הבא אלא גם חיי העולם הזה!

כתב רבינו ה"חפץ חיים" זצ"ל: רצה הקב"ה לזכות את ישראל שיהיו חיים לעתיד לבא חיי הנצח. וזה אי אפשר להשיג אלא באמצעות התורה, שהיא מקור החיים הנצחיים! "כי היא חיין וכו'" - והעניין שעל ידי התדבקות האדם בתורת ה' שהיא מקור האור כדכתיב (משלי, ו כג) "כי נר מצווה ותורה אור", נמשך ממנה אור על נפש האדם, ועל ידי אותו האור הוא חי לעתיד לבא חיי הנצח. וכמו שאנו אומרים בברכת התורה: "וחיי עולם נטע בתוכנו". ולהפך, חס ושלום, מי שפורש עצמו ממנה - הוא פורש עצמו ממש מן החיים. - והנה אחרי שבארנו כל זה נוכל עתה להבין היטב: על מה הקב"ה מקפיד כל כך על עזיבת התורה, כמו שאמרו חז"ל: 'ויתר הקב"ה על עוון עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, ולא ויתר הקב"ה על עוון ביטול תורה, שנאמר וכו'" - ? אחרי שמפורש בתורה שהם חביבים אצלו כבנים, ואילו אב שראה לבנו שלוקח סמים המקצרים ימיו, כמה יחרה אפו עליו עבור זה, כן ממש הדבר הזה בקל וחומר, אחרי שהוא מגרע בזה חיי נפשו לנצח. (שם עולם ח"ב פ"ה)

וביאר הגאון רבי משה שפירא שליט"א: הקב"ה ליבא בעי (סנהדרין קו): הקב"ה רוצה את הלב, מהו לב? - דבר זה בא

לנוכח העצות והמחשבות הרעות אשר חושבים עלינו, להסירנו מבית חיינו, מנשמת רוח אפינו, אשר מימות אבותינו לא פסקה ישיבה, שהיא ה"תיבת נח" של דורנו, כידוע אשר ברחובות עיר מתחולל מבול גורא של כל הדברים המרחיקים את האדם מעסק ועמל התורה בשקידה, משמחת הלב ויראה טהורה, מדביקות האדם בקונו וחובתו בעולמו. וניצוץ הנשמה היהודית הולך ודועך, גחלת היהדות הצרופה הולכת ונכבת, קיבצנו כאן דברי חיזוק לרגל המצב ממאורי הדורות מנחילי המסורה ממחצב עולם הישיבות. ולהבלח"ט מגדולי דורנו שליט"א להעיר ולעורר ולבטוח "כי לא תשכח מפי זרעו".

נפתח בדברי מרן ראש הישיבה רבינו הגרא"מ שך זצ"ל: לצערנו רבים הם בני התורה כיום אשר אינם חשים בבירור התורה הינה כל חייהם, בוודאי מכירים הם בערך הרם אשר ישנו לדברי תורה. בוודאי משתדלים המה לשקוד על תלמודם אבל חסרים הם את ההבנה בכך שבלי התורה - חסר חסרון משמעותי "צורת האדם" שלהם! - נעדרים את ההכרה המוחשית בכך שמבלעדי התורה - חייהם אינם חיים! - כשם שאדם אשר לא הניח תפילין ביום מסוים נחשב "כקרקפתא דלא מנח תפילין", וידוע כי עונשו חמור למאד, כך צריך כל יהודי לדעת כי ביום בו לא למד תורה, הריהו "קרקפתא דלא למד תורה"! - חסרון לימוד תורה ביום מסוים - אינו בגדר מניעת ריווח, גם לא רק בבחינת "ביטול מצות עשה", חסרון לימוד התורה במשך יום

למרות שהוא גווע לא פחות מהם, הוא לגמרי לא מודע לכך. - וזהו סוד שהתורה מגלה לנו, ודבר זה התרחש בהר סיני. כשאומתנו עמדה למרגלות הר סיני לא "קיבלנו" את התורה, לא היה זה להבדיל - כמו אנשים שמקבלים עליהם את חוקי המדינה, לא נשארנו אותו דבר ורק קיבלנו על עצמנו אורח חיים חדש. - באותה העת שינוי עצום התחולל בטבענו. וכמו שנאמר "נפשי יצאה בדברו". באותו הרגע ששמעו את קולו של הקב"ה בהר סיני, דבר מה קרה, נשמתם פרחה מגופם (כדאייתא בשבת פח:), וכשהוחזרו הנשמות לגופות הם לא היו כבראשונה, באותו בזמן העם היהודי עזב את חברת בני האדם ונעשו בריה חדשה, והסביבה שבה הם נושמים - השתנתה. ומעתה ואילך הם יכולים להתקיים רק בסביבה הזו.

הנשמה היהודית היא עיקר מציאותנו, והגוף רק נטפל לנשמה. וכשהנשמה איבדה את סביבתה, אף אם נראה שהגוף ממשיך את קיומו - מכל מקום הוא בעצמותו מת. - רב יהודה מלמדנו יסוד חשוב מאד, ודומה לזה מצינו במענה רבי עקיבא לפפוס בן יהודה (ברכות סא:): ששאלו: "מדוע אתם ממשיכים ללמוד ולקיים את התורה?, אין אתם רואים כמה מסוכן לכם דבר זה, והוא הגורם לאומות לגזור עליכם גזירות ולהשמידכם. מדוע שלא תצאו מחיי התורה ותחיו ביחד עם הגויים, ותהיו ככל העמים בית ישראל?". - **וענה רבי עקיבא במשלו המפורסם:** שועל אחד היה מהלך על גב הנהר, הביט בפנים וראה והנה מצויים שם כמה דגים עסיסיים, מתקבצים ממקום אל מקום רצים ומתחבאים, הוא נעצר ואמר להם: "דגים דגים, מפני מה אתם בורחים?" אמרו לו: "מפני רשתות שמביאין עלינו בני אדם" אמר להם "רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם, ואטמין אתכם בנקיקי הסלעים ואל תתיראו? - (אגב אין זה אמת. אבותינו מעולם לא דרו ביחד, רבי עקיבא הבין שזה היה שקר אבולוציוני, ובעצם האבולוציוניים טעונים הפוך - שכולם דרו במים, ויצאו החוצה. ואותו אחד היה מתקדם יותר מן האבולוציה, ואמר שכולם דרו ביבשה ואזי הדגים נתפרדו והלכו לים). - אמרו לו הדגים: "אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות? לא פקח אתה אלא טפש! כל חיותנו אינה אלא במים, ואתה אומר לנו עלו ליבשה?!" - ודנו קל וחומר בעצמן ואמרו: "ומה במקום חיותנו אנו מתיראין, במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה!" אם במים שהם סביבתנו והם חיינו, ועדיין זה לא קל, יש לנו אויבים שמנסים לתפוס אותנו, בוודאי כשנצא ליבשה לא יהיה לנו קיום! - "ואף אנו" אמר לו רבי עקיבא "כל חיינו אינו אלא בתור, דכתיב: "כי היא חיך ואורך ימין" (דברים ל, כ) עכשיו שאנו יושבים ועוסקים בתורה כך, אם אנו הולכים ומתבטלים ממנה - על אחת כמה וכמה! ואתה אומר: 'מסתכן אתה בעצמך?!' - נמצינו למדים שעם ישראל היא אומה שאינה קיימת אלא במים, אין מים אלא התורה (כדאייתא בבבא קמא פב:): אך אין מובנו כמו שחושבים ההמון - **קיום התורה.** מובנו **לימוד התורה!** אין היהודי מתקיים במצוות, הם רק חלק מהסיפור, חלק מסביבתו. הדג אינו יכול להתקיים במים טהורים. אם תשים דגים במים מזוקקים - הם ימותו. הדג חייב לנשום ובמים מזוקקים אין חמצן, הדג חייב לחיות במים טבעיים, שם יש חמצן ואויר כמו שראוי לו. ולכן היהודי אינו יכול לחיות רק במצות.

עיקר חיות האדם נובעת מלימוד התורה! וצריך היהודי להיות בסביבת לימוד התורה. וזהו לימוד גדול שעדיין לא למדנו. זה הדבר שאמר רבי עקיבא בשם הדגים: אם בסביבה שלנו, של

בפירוש על ידי שלמה המלך ע"ה באמרו "מכל משמר נצור לבך, כי ממנו תוצאות חיים" (משלי ד, כג). - "ממנו תוצאות חיים" פירוש שהלב אלו החיים עצמם. - [התורה הקדושה היא הלב של העולם ולבו של אדם וכידוע שמתחלת ומסתיימת באותיות לב] - אף אדם הלומד שיש בו דעת, הבנה תפיסה, חכמה, היקף של ידיעות, עומק של הבנה - איננו בגדר של "חיים", עד שזה נכנס ללב - ממנו תוצאות חיים, רחמנא ליבא בעי, וכמו שנאמר "תנה בני לבך לי" הקב"ה מבקש את הלב. ואף כל מעלות הלימוד צריכים להיות בצורה של חיים.

כיצד בודקים האם דברים אלו והינם עצם החיים? יסוד מוסד שהחיבור לחיים והרצון לחיות אף פעם אינם יורדים מעצם החיים, תמיד זה בוער בכל הכת. זה דבר שלא נמאס אף פעם (אלא אם כן האדם אינו בריא בנפשו). התוספות (בברכות לז:): מבארים את הברכה "להחיות בהם נפש כל חי" ש"להחיות" פירושו "להנות", עצם החיים זה תמיד עם כל החשק וההנאה. וכשרוצים לבדוק מהו ה"חיים" של האדם בודקים איפה ההנאה שלו. - יש כאן יסוד שיכולים בני אדם שיש להם יכולות עצומות, ללמוד פחות טוב, כי חסר להם ב"חיים". - הקב"ה "ליבא בעי", הקב"ה רוצה חיות, שזה יהיה עצם החיים.

אומרים בתפילת ערבית "בשכבנו ובקומנו נשיח בחוקיך, ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד" ומסיימים בגורם ואומרים "כי הם חיינו", וזהו טעם הדבר שכל היום לומדים. - חיים זה דבר בלי הפסק, וזה דבר שהכי מהנה. - בכל יום יהיו בעיניך כחדשים. אין שום אפשרות בעולם לקיים את זה אלא אם כן זהו עצם החיים. ציווה אותנו השי"ת: "לא ימוש ספר התורה הזה מפיקך והגית בו יומם ולילה" וכו'. - ויש להבין מהי החרדה הגדולה הלזו לא למוש מהתורה רגע אחד?

תשובה לכך נמצאת בדברי רבינו הגר"א ז"ל שכתב: תחילת הכל צריך האדם לידע שהתורה שלנו היא חיותנו וכמו שהדגים חיים במים ואם נפרדים מן המים הם מתים, כך האדם - כשנתפרד מן התורה, ואפילו רגע אחד - מיד הוא דומה כמת. ולכן מברכין: וחיי עולם נטע בתוכנו". - וביאר הגאון רבי יצחק אייזיק חבר זצ"ל שכמו שהנשמה ניתנה באדם מנשימת פיו ית', כמו כן תורתנו ניתנה מנשימת פיו ית' כמו שנאמר "וידבר אלקים את כל הדברים האלה וגו' [וכידוע שהדיבור נובע מהנשמה] ולכן כמו שהנשמה נותנת חיים לגוף - כמו כן התורה נותנת חיים לכל העולמות. - יסוד הדברים הוא שבמעמד הר סיני יצא נשמתן של ישראל וחזרה אליהן נשמה חדשה שאינה מסוגלת לחיות אלא בתנאי סביבה של תורה ומצוות. - וכמו שאמרו בגמ' (עבודה זרה ג:): אמר רב יהודה אמר שמואל" מאי דכתיב "ותעשה אדם כדגי הים"? - למה נמשלו בני אדם לדגי הים? - לומר לך מה דגים שבים כיון שעולין ליבשה - מיד מתים, אף בני אדם כיון שפורשין מדברי תורה ומן המצוות - מיד מתים. - ובטוב טעם ודעת ביאר הגאון **רבי אביגדור הכהן מילר זצ"ל** את הגמ' הנ"ל וכה אמר: רב יהודה מלמדנו שכמו שהדגים יכולים לחיות רק בתנאי סביבה מסוימים, ואינם יכולים לחיות בסביבה אחרת, וכשיוצאים ליבשה מיד מתים - כך בני אדם (היינו בני ישראל) כשפורשים מן התורה והמצוות - אי אפשר להם להתקיים. - אך ישנו הבדל אחד, הדג כשיוצא מן המים הוא מודע מיד לכך שהוא בשלבי מיתה. הוא מתנענע ומראה סימנים של מיתה, הוא יודע שהוא הולך למות. אולם האדם כשהוא עוזב את סביבת התורה והמצוות,

נפסקת מהצריכה של חמצן שאותו מספק לימוד התורה - "מיד מתים". מיד גווע, מיד דועך, כנר שאין לו חמצן... (ע"כ מהגאון רבי אביגדור מילר זצ"ל).

ועל כך כתב הגר"ח מוולאז'ין זצ"ל (בנפש החיים פל"ג): שלזאת נצטוונו באזהרה נוראה מפיו ית': "לא ימוש ספר התורה הזה מפוך, והגית בו יומם ולילה". - וכמו שאמרו בהקדמת הזוהר - כמה הוא חילא תקיפא דאורייתא, וכמה הוא עלאה על כולא וכו' ובגין כך בעי בר נש לאשתדלא באורייתא יממא ולילה ולא יתעדי מינה, הדא הוא דכתיב: "והגית בו יומם ולילה". ואי אתעדי או אתפרש מינה - כאילו אתפרש מאילנא דחיי! - ובתנא דבי אליהו (סדר אליהו זוטא פ"ג) אומר: וישתדל אדם בעצמו בדברי תורה, שדברי תורה הן משולים בלחם ובמים כו' - כללמך, כשם שאי אפשר לו לאדם לעמוד בלא לחם ובלא מים - כך אי אפשר לו לאדם לעמוד בלא תורה! שנאמר: "לא ימוש ספר התורה הזה מפוך" וגו' עכ"ל. - ויש להאריך טובא בדברים הללו, ועיקר להשיב אל הלב. ואכמ"ל. - ולאחר הדברים האלה, המשדרים בצורה שאינה משתמעת לשני פנים שהתורה היא חיינו, והמבקש לעקור נטוע באהלי התורה הריהו כמבקש לגדע את פתילת חיינו, יובאו דברי מרנן ורבנן שליט"א לנוכח האיום הנורא: דברי מרן הגאון רבי גרשון אדלשטיין שליט"א ראש ישיבת פונביז': "ידוע מה שאנחנו יכולים לעשות. שבאמת כל גזירה שיש קטרוג למטה סימן שיש קטרוג למעלה, וזה תלוי במעשינו, אם נתחזק בלימוד התורה, לא יהיה גזירות. וכל זה תלוי עד כמה אנו דבוקים בתורה, ובזכות הדביקות בתורה נפטר מכל הגזירות."

מדברי הגאון רבי אריה פינקל שליט"א ראש ישיבת מיר: "עלינו לדעת שלפי האמת אין בידם שום כח לשלוט בנו! ורק מעשים לא טובים שיש בנו הם שגורמים חלילה קטרוג בשמים, וזה מביא לרומם קרנם של רשעים... - נמצא שעיקר זעקה צריכה להיות בתוכנו!... ועיקר העיקרים בעמל התורה, ובכלל זה לידע גודל יקרת התורה, ולהעריך את עצם היותנו בני תורה, עוסקים בתורה, וככל שנתחזק בזה יותר כך ימעט כוחם." - מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א מרא דאתרא "רמת אלחנן": "בוודאי ההבטחה שהובטחנו "כי לא תשכח מפי זרעו" קיימת בכל הדורות עד עצם היום הזה!" - וכפי שאומרת הגמרא במסכת שבת (קלח:): ת"ר כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה תורה שתשתכח מישראל וכו' וכו' תניא רבי שמעון בן יוחי אומר: "חס ושלום שתשתכח תורה מישראל שנאמר (דברים לא, כא) כי לא תשכח מפי זרעו!"

תורה, אנו גם בסכנה, (שכך תכנן הקב"ה את העולם, שהקיום לעולם לא יהיה קל, תמיד יהיו לנו קשיים) - הסכנה מרובה עוד יותר אם נפרוש מלימוד התורה! - [וכן אמר ברעיא מהימנא (סוף פרשת שמיני) מה נוני ימא חיותן במיא אוף תלמידי חכמים, מארי מתניתין - חיותן באורייתא, ואי אתפרשן מינה - מיד מתים]. - וזהו הלקח הנלמד מדגי הים. וכשאמרו: "מיד מתים". הכוונה היא פשוטו כמשמעו.

ר' חיים ואלז'ינער זצ"ל בנפש החיים מסביר שהיהודי חי רק כשהוא דבק בתורה. בשעת לימודו הוא חי, שהוא דבק על ידה בחיי העולם האמתיים. כמו שכתוב: "כי היא חיך ואורך ימך" פסוק זה מובנו כפשוטו, שהיא היא חיך! וברגע שהוא פוסק מלימודו - יותר איננו קשור לחיים! - [וענין זה מפורש בזוהר הקדוש (לך לך צב.) וז"ל הקדוש: "זכאה חולקיה דישראל, דאורייתא אולף להו אורחי דקב"ה וכו' ודאי כתיב: "תורת ה' תמימה" וגו'. - זכאה חולקיה מאן דאשתדאל באורייתא ולא יתפרש מינה, דכל מאן דיתפרש מאורייתא אפילו שעתא חדא - כמה דאתפרש מחיי עלמא, דכתיב: "כי הוא חיך ואורך ימך", וכתוב: "אורך ימים ושנות חיים יוספו לך". - ובריש פרשת בהעלותך: זכאה חולקיה דישראל דקב"ה אתרעי בהון ויהבת לון אורייתא דקשוט, אילנא דחיי, דביה אחיד בר נש וירית חיין להאי עלמא וחיין לעלמא דאתי, דכל מאן דאשתדל באורייתא ואחיד בה - אית ליה חיין ואחיד בחיין! וכל מאן דשביק מילי דאורייתא ואתפרש מאורייתא - כאילו מתפרש מחיין! בגין דהיא חיין, וכל מילוי חיין, הדא הוא דכתיב: "כי חיים הם" וגו'. - וזהו שנאמר - כתב הגאון רבי אברהם אחי הגר"א זצ"ל בספרו מעלות התורה - "השמר לך פן תשכח" וכו' האם אפשר להעלות על הלב שישכח האדם שהוא חי, וינעץ סכין בבטנו או בלבו, או שיפיל את עצמו לתוך האש? וזהו "השמר לך" דוקא, שישמור את עצמו ממש, שלא ישכח התורה, ועל ידי זה יפסוק חיותו]. - אין זה אומר שהוא מת מיד, משל לאדם שנושם דרך מסכת חמצן, אין פירושו שאם יפסיק לנשום - ימות, אבל הוא חי רק על האוויר שהוא צבר לפני כן בעודו נושם, וכשהפסיק לנשום, מעתה זהו רק עניין של זמן לפני שילך לבית עולמו. - וכן היהודי בתקופה שבין הספרים (כלומר שהוא הסתכל בספר לפני כן והוא עומד להסתכל אח"כ) בתקופה הזו הוא מתקיים רק בכח שצבר לפני כן בראיות הרוחניים שלו. - וקשה לנו לתפוס בשכלנו דברים אלו, כי אנו חיים לפי ראות עינינו, ועינינו רואות שהגוף ממשיך להתקיים, אבל הוא אינו מדבר על הגוף, אלא על מהות הגוף. הנשמה היהודית תלויה לגמרי בסביבה של תורה, תורה ומצוות. - וכשהנשמה היהודית

מה יעשה אדם וינצל מחבלי משיח?

מרנן ורבנן ראשי הישיבות זצ"ל אשר מפיהם אנו חיים ביארו לנו, והדריכו אותנו בדרך הישרה אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, שהרי אנו בקטנות שכלנו וקוצר דעתנו לא יכולים לסלול הדרך והנתיב, ואי אפשר לעשות על דעת עצמנו. - ועל כן באו הורנו ברוב חכמתם וצדקותם את דרך הלימוד הראוי לזמנינו

בעקבות הגזירות הקשות הפוקדות את בני עמינו בימים טרופים אלה, וניסיונות גדולים ברוחניות וגשמיות, ובכל יום צרה מתחדשת ועולה כנהר, ובפרט גזירת "הגיוס" הנוראה, אין אתנו יודע עד מה, רק לקיים עצת רבי אלעזר: יעסוק בתורה ובגמ"ח. (סנהדרין צה:) - על איזו "תורה" התכוון רבי אלעזר? רבותינו ז"ל גדולי הדורות,

זצ"ל הדברים מובאים כאן בהעתקת לשון קודשו ממש, ללא השמטות. לנוכח אלו שהביאו את לשונו אך בדילוג קטעים הכרחיים ונחוצים שהם ממש לעיכובא):

"וזאת ידעתי אגיד, כי ודאי כבר נתרבה הקטרוג עד שהיה יכול להגיע ח"ו אל מקום גדול, ואנו ת"ל הקדמנו (וירצה ה', יהיה לכל ישראל) רפואה למכה, כי זה ה' חדשים בקירוב כבר ראינו את הנולד והתחלנו בתיקון גדול, כאשר אומר עתה לכ"ת, וזאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש, בני אטליא, ישמרם צורם, לינצל מרשת זו טמנו שונאיהם. ובוודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד, זה הסדר אשר שמנו בבית מדרשינו, כי כבר ידענו מ"ש רשב"י בספר הזוהר פרשת ויצא, "בעוד דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויכלא וע"ד לא איצטריך אוריתא למפסק", [ע"כ] ושם למעלה מעט: "כל זימנא דחכימא ייחדון בה באורייתא, לא יכיל סמ' בהו" [ע"כ] - וע"כ שמנו עצמנו לקבוע לימוד שלא יהיה לו הפסק כלל - זה משפטו: שבעה בחרנו אשר התנדבו לזה, לקיים להם להיות בין כולם, לומדים תמיד מן הבוקר עד הערב, כל הימים לא יחשו, והם עשו ביניהם תנאי, שהלימוד הזה לא יהיה אלא לתיקון כל ישראל, וע"כ כלם כאיש אחד יחשבו, ולא יעשה שום אחד בשביל עצמו אלא בשביל כל ישראל. ובסדר זה יתחילו: מיד אחר תפלת שחרית ישב אחד במקום אחד אשר הוכן לזה, ושם ילמוד שיעור קבוע לי עד בוא השני ויקח ממנו הספר עצמו, וממקום שהוא מסיים שם יתחיל, עד בוא השלישי ויקח ממנו, וכך יקיפו וילכו עד צאת הכוכבים, דבר יום ביומו. וכל אחד בשעת לימודו יהא דינו כמתפלל שמונה עשרה, שלא יוכל להפסיק בשום מן הפסק שבעולם, ולא יסיים לימודו עד שיתחיל הבא, באופן שברגע אחד לא יפסק קול התורה, והלימוד הוא ספר הזוהר, תיקונים וזוהר חדש - ונמצינו לומדים בכל שבוע כל זה, וזה ידענו כי בחר ה' בזה לבטל כל גזירות קשות, ובפרט להיות לחומה אל הגזירה הקשה ח"ו, ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוום, כי אני אלמלא נתיישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום, אבל כ"ת יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל

ואמרו שהכוונה: "יעסוק בתורה" מדבר בפרט על תורת התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי. תורת רשב"י! - ופשיטא לן שהכוונה לספר "הזוהר הקדוש". - ואי תימא ומה יום מיומיים, וכי יש בכח "תורה" זו להציל? - תורת הרשב"י? מה פתאום? לא שמענו ולא ידענו! - אכן כן! הלומד תורת הרשב"י ודבריו הנפלאים ינצל! - דהנה רשב"י הוא זה אשר אמר שח"ו שתשכח תורה מישראל, ונאמר לרשב"י שתורתו תשאר לדור אחרון ובזכות לימודה יצאו מן הגלות ברחמים, וכפי שאמר רבינו הרמח"ל זצ"ל (בעל המסילת ישרים) שילמדו זוהר הקדוש ברציפות, לבטל הגזירות הקשות ולהחיש הגאולה וכן עשה בעצמו.

ועשה כן כיון שבזמנו נתרבה הקטרוג בשמים על כמה קהלות ישראל בעוון שלא המיתו עצמם באהלה של תורה והיו הולכים אחרי תאוות העולם, (לא היו להם עונות אחרים, לא חילול שבת, לא מאכלות אסורות, לא פאות ולא פריצות וכל שכן שלא עברו על שאר חייבי כריתות ומיתות בית דין, וכדברים האלה גילה גם המגיד להבית יוסף, כמבואר בס' "מגיד משרים" פ' וארא). והוסיף הרמח"ל שגילו לו מהשמים על גזירה נוראה העומדת לבוא עליהם עבור זה. - כדי לקדם את פני הרעה עשה הרמח"ל תיקון על ידי לימוד תורה ברציפות. וכך היה סדר אותו תיקון: קבוצה של תלמידי הישיבה קיבלה על עצמה לדאוג ללמוד רצוף מהבוקר עד צאת הכוכבים. מיד לאחר תפלת שחרית הלך אחד מאותה קבוצה למקום מיוחד שנקבע כמקום הלימוד של הקבוצה והחל ללמוד ללא הפוגה בספר הזוהר הקדוש עד בוא למודו עד שהשני החל ללמוד וכן היה מהשני לשלישי וכן הלאה, באופן שקול התורה לא נפסק אפילו לרגע. בעת הלימוד לא הפסיקו לשום דבר שבעולם כמו שמתפלל תפלת "שמונה עשרה" וכל אחד לא למד בשביל עצמו לחוד אלא עבור כל כלל ישראל. ומצא לדבר סמוכין בזהר הקדוש פ' ויצא (כח-יג) יעו"ש. - לתועלת הרבים הננו מביאים מקורות הדברים בהצגת הדברים על אמיתתם ועל כל פרטיהם לנהוג כתקנה זו על יסודה ועיקרה למען יפעלו בכל תוקפם לבטל הגזירה ולקרב הגאולה ברחמים. - וזה לשון קודשו של הרמח"ל זיע"א (כמכתבו לרבו מהר"י באסן

ישראל, וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר השמים ימלא משאלות לבבו לטובה ואת משאלות כל בני קשה הוא כלל, ואנו מצליחים בזה תודות לאל, ועוד ביתו אשר דורש אני שלומם כאיש אחד, כנפשו הרמה, לנו סדרים רבים ונאים בעניין הלימוד הזה. וה' אלקי וכנפש שותה בצמא את דבריו. משה חיים לוצאטו.

וכתב מרן בעל "אילת השחר" שליט"א שישתדלו בני הישיבות לקיים עצת הרמח"ל (דהיינו ללמוד זוהר ברציפות), ואלו דבריו שליט"א:

מי לה' אלי!

מכתב ממרן ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן שליט"א

בס"ד, פורים דמוקפין תשע"ג

באתי לחזק הבני תורה, אשר לדאבונינו אנו כולנו בפחד על גורל בני תורה ועמלי תורה הצעירים.

אשר זה המשך להיות כל העתיד הנועד לדור הבא, וכל אחד ישתדל להוסיף תורה, והוא בקביעת עתים לתורה ובני ישיבות ילמדו יותר בהקפדה לנצל את הזמן ללימוד התורה.

ובאתי להוסיף, לבקש מתלמידי הישיבות להשתדל בעצת הרמח"ל, במשך ה' יממות, כדי לבטל הגזירה אשר רוצים לגזור לבטל הישיבות מישראל.

ונקווה בעזרת השם שזה יהיה בסייעתא דשמיא להפך את עצת אלה הזוממים לבטל תורה מישראל. הכותב בצער על הגזירות הנוראות אשר רוצים לבטל תורה וזכות הלומדים יבטל ויפך את עצת הזוממים".

א.ל שטיינמן

ונשאל מרן ראש הישיבה שליט"א מהו הלימוד ברציפות שעליו כתב? - תשובה: ברמח"ל כתוב ללמוד ספר הזוהר. - לאור הנ"ל נכנס בחור ישיבה אל מעונו של מרן ראשי הישיבה ושאלתו בפיו: "האם בחור ישיבה יכול ללמוד זוהר?" - והשיב בזה הלשון: "כן, העיקר שתבין!". "עכ"ל.

זוהר הקדוש? וענה בזה הלשון: "הרבה דברים אומרים בשמי. מה לך להתרגש? ח"ו שאומר כן!, אלא אדרבה מקובלני ממרן

ומעשה ששאלו את מרן שר התורה הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א: "האם נכון מה שפורסם בשמו שאין לבחורים ללמוד

ההוראה, מבית קודש הקודשים, שבחור ישיבה יכול ללמוד זוהר הקדוש, מי רואה אותם יוצאים ואינו יוצא? - ובשם מרן ראש הישיבה הרב שך זצ"ל נמצא כתוב שיהדות ספרד נצלה מצפורני הנאצים ימ"ש בזכות שהיו רגילים בתמימות ופשיטות ללמוד בכל יום מאמר מהזוהר הקדוש. והוא ידוע ומופרסם. כמו כן היהודים שהיו רגילים לקרוא בכל יום מאמר "פתח אליהו" לפני התפילות ניצלו אז משואת אירופה.

וב"ה נענו בזה הני תלת קושיות: חדא דהלומד משתגע, וב' דאינו מבין לימודו, וג' דימלא כריסו בש"ס ופוסקים. א. מי האיש הירא ורך הלבב אשר מלאו ליבו, ועל אף הוראת גדולי הדור ראשי הישיבות שליט"א עודנו מהסס, ואומר: "יראתי מהאש הגדולה וממאי דכתיב "והיית משוגע". - אמת שאכן נאמר על הלומד בזוהר שישתגע וזאת באם אינו מקפיד על טבילת עזרא. ובאם אין יכול לטבול אל ישב בטל מלימוד זה דהרי מכל מקום אף בזה היו מרבתינו ז"ל שאמרו ששרי בלימוד בהרהור, ויש שאמרו שכל הנ"ל איירי רק בלימוד בהבנה והעמקה, ויש שאמרו דבשעת הדחק הזוה"ק הוא עצמו המקוה, ויטבול בספר הזהר. (ר' פנחס מקוריץ זיע"א) - ב. כתב רבינו הרמח"ל ז"ל (בסוף ס' דרך עץ חיים ועיי"ש עוד) נאמר "והגית בו יומם ולילה" ולא נאמר "והבנת בו יומם ולילה" אם תבין תבין, ואם לאו שכר הלימוד בידך! - **ורבינו הגאון הסטייפלער זצ"ל אמר שאם אינו מבין לשון הזוהר - יקרא בלי להבין!** (ארחות רבינו ח"א). - ולהבחל"ח בנו מרן שר התורה הגאון הגדול רבי חיים קנייבסקי שליט"א שואל לאברכים הבאים אליו, אם לומדים הם זהוה"ק? ועונים לו עדיין לא סיימו ש"ס!!! ואומר להם, מה זה נוגע?, ודעו כי ללא לימוד זהוה"ק לא זוכים להיכנס לנן עדן העליון, ומורה לאברכים ללמוד זוהר גם בגירסא. - וכן אמר לנו הגאון רבי ישראל אהרן קופשיץ שליט"א שכל בחור ישיבה יכול ללמוד זוהר ואף יכול לקרוא בו אף שאינו מבין. - **וכן אומר הגאון רבי יעקב פרידמן שליט"א ראש ישיבת תפרח ללמוד זוהר.** - וב"ה אפשר דרא ויש זוהר הקדוש עם לשון הקודש נפוץ על כל הארץ ואין בזה שום תירוצים. - ג. אמרו חז"ל (קדושין ל.) מאי דכתיב "ושננתם" אל תקרי "ושננתם" אלא ושלשתם. לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד, מי יודע כמה חיי? לא צריכא ליומי! ופי' התוס' דבכל יום ויום עצמו ישלש. ועל דרך זה ביאר והגאון מהרי"א מזידיטשוב זצ"ל שילמד וימלא כריסו בש"ס ופוסקים בכל יום ויום ואח"כ ילמד תורת הסוד כי להמתין עד שימלא אדם כריסו בש"ס ובפוסקים - מי יודע כמה חיי? ובעל כף החיים פסק (בסי' קנה) שבלימוד הזוהר יוצא ידי חובת לימוד הקבלה. ויש אומרים שלימוד הזוהר הוא בגדר "שליש במקרא". ה. ומ"ש התוס' שם שבימינו לא צריכא דהנה יש לנו תלמוד "בבלי" שהוא כלול במקרא ובמשנה. הנה הזוהר הקדוש כלול מכולם יחד! - צא וחשוב הרי עוד כמעט רגע, ויבא האדון אשר אנו מבקשים והוא הרי יהיה בקי בתורה כולה! איזו בושה תהיה על פנינו באם יחסר לנו חלק מהתורה, ולכן תפקדינו בעת הזאת ללמוד את כל חלקי התורה כולה! (רבינו החפץ חיים זיע"א). - האור החיים הקדוש כתב שמשיח אינו בא לגאול אומה של עמי הארצות! ה. ולא עוד אלא שאפילו יש בידו תורה ומעשים טובים כ' בזוהר שיר השירים שהנשמה כשתבוא לעולם העליון ולא עסקה בחכמה זו תהיה

החזון איש זצ"ל שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוהר הקדוש, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו! עכ"ל. - **וכן שמענו מפי הגאון ר' ברוך גריינמן שליט"א.** כל ההגבלות וסייגים האמורים על לימוד הקבלה אינם אמורים כלפי לימוד הזוהר הקדוש שרובו כמדרש כמ"ש מרנא החפץ חיים זצ"ל, ואף היה מעודד לבחורים ללמוד ולגמור כל שבת ושבת הזוהר על הפרשה, והיה אומר: ספר הזוהר הקדוש ישמור אתכם בחיים! ומרן החזון איש זצ"ל היה אומר ללמוד זוהר! ואמר שספר הזוהר הוא ספר המוסר הטוב ביותר, ולשונו הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל! (ס' מעשה איש) וכ"כ בצוואת ר' יואל בעל בעל פי המשניות מהרי"ח (שהיה מרואי פני אדונינו הגר"א ז"ל) "ללמוד ספרי מוסר חיובם גדול ממש כמו להתפלל ולהניח תפילין וכו' וזוהר - טוב מאד ללמוד, פשיטא למי שמבין עמקותו מעט, אלא אפילו ללמוד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול, ולשונו מסוגל". והגאון רבינו אליהו מוילנא הורה ללמוד זוהר בכל יום ויום. (תוס' מעשה רב) וכן ציוה הגאון רבינו יעקב מליסא זצ"ל (בעל ה'נתיבות') ללמוד זוהר בכל שבת. וכן הגאון הגדול רבי בן צין אבא שאול זצ"ל ראש ישיבת פורת יוסף היה רגיל לומר לבחורים שיש לקרוא ב' דפים זוהר כל יום ובפרט לפני השינה, לזכך הנשמה, וגם ומעיל להם להבנת הנגלה וכ"כ באור לציון שכדאי ללמוד בכל לילה לפני השינה דף זהוה"ק להלהיב הלב לעבודת השי"ת. - רבותינו גדולי הדורות זיע"א אשר מפיהם אנו חיים אמרו שבלימוד הזוהר עושה האדם תועלת גדולה לנשמתו, ומסוגל לאמונה ותשובה ולהנצל מגאווה ומסיר מעליו טמטום הלב, ומשמח נפשו ביראת ה', ומצילו מיצר הרע, וזכות הרשב"י תגן עליו אף בעוה"ז, ופועל גדולות ונצורות, ובונה עולמות חדשים ברקיע, ואף מביא תועלת ללימוד הנגלה ומקרב הגאולה. וכמו שכתב רבינו הגר"א ז"ל שהגאולה תהיה על ידי לימוד התורה, ועיקר הגאולה תהיה בלימוד הזוהר (בפירשו לרעיא מהימנא ד' פב ובפי' לתיקונים, תיקון ו') וכן אמר משה רבינו בפירוש "בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי!". - וכבר יצאו רבני עיה"ק ירושלים תובב"א (ביניהם מרן רבי יוסף חיים זונגפלד זצ"ל) בשנת תרפ"א בקריאה גלויה לכל יהודי באשר הוא שם שיקבע שיעור בכל יום ויום בספר הזוהר הקדוש אף בגירסא בעלמא, בכדי לקרב הגאולה ברחמים, וחזרו והסכימו במשנה תוקף רבני הבד"ץ זצ"ל ויבלח"ט ל'קול קורא' הנ"ל בהסכמתם לס' הזוה"ק עם פי' "מתוק מדבש", וכבר יצאו גדולי ישראל (ביניהם הרב עובדיה יוסף שליט"א ולהבחל"ח רבי יצחק כדורי זצ"ל ועוד) בקריאה קדושה וכן מרנן גדולי ומאורי הדור ורבנן ראשי הישיבות שליט"א מעוררים ומעודדים וקוראים בקריאת קודש לכל אשר בשם ישראל יכונה: להגביר חילים לאורייתא ולקבוע עצמו ללמוד לכל הפחות עמוד יומי מספר הזוהר הקדוש. (ביניהם רבי חיים קנייבסקי שליט"א והגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א מחברי הבד"ץ). - כאשר ראינו הדברים הנ"ל שהגאולה תלויה בלימוד הזוהר נתחזקנו בלימוד והחזקת התורה הקדושה ונכנסו אל הקודש פנימה למרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א, ודיברנו מעניין לימוד והפצת הזוהר הקדוש, וסיפרנו שהכנסנו מאמריו בענין לימוד הזוהר הקדוש, ובירך אותנו בהצלחה גדולה, ואמר לפרסם הדברים בשמו. - ומי אינו רוצה להגאל? מי אינו רוצה לקרב הגאולה ברחמים ולהקל צערן של ישראל וצערן של שכינת עוזנו? (עי' בדרשות ר' חיים ולאז'ין) אחרי שיצא פסק מבית

מרון. ובזה נמצא מרגוע גם לגזרת הגיוס האיומה המרחפת על בני הישיבות. - כאן העצה ברורה: שבכל ישיבה וישיבה באשר היא יקבעו סדר לימוד קבוע בספר הזוהר הקדוש מרישא ועד גמירא, ויראו לנכון לסיימו. או אז ינצלו מזה, ומכל מרעין בישין! - הנה מובטח הוא הדבר שיבטל הגזירה וישיבתם לא תגויס! - "לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו". - ואלו כבר קימנו עצת הרמח"ל זיע"א ללמוד בחבורה זוהר הקדוש בגירסא ברציפות, כבר הונח לנו, ונצלנו מיד כל הקמים עלינו, וזכינו לרוח טהרה, (דניאל פרק ג) (ג) "וארו עם ענגי שמיא" וגבר ישראל!

בבושה גדולה מאד על כך שלא יודעת רזים עליונים, ומוציאין אותה מכל השערים העליונים. - לכן ישתדל כל אדם ללמוד בהחכמה הזאת (בספר הזוהר) 'בגין דלא יעול בכיסופא לעלמא דאתי'. - ומי שהיה יכול ללמוד בתורת הסוד ולא למד עגוש יענש יעל כך. ומעכב את הגאולה! (זוה"ק וכ"כ הגר"א ז"ל ועיין מדרש משלי פ"ו). - ומי לנו גדול כרבינו הרמח"ל שלא מצא עצה טובה יותר לקרב את הגאולה כי אם לייסד ישיבה שבה ילמדו ברציפות משמרות מבוקר עד ערב, ועד חצי הלילה - זוהר הקדוש! - וכמו שהורה כבר כמה פעמים מרון הגר"א ל שטיינמן שליט"א. - ואנו אין לנו אלא לילך ולקיים דברי

חובתנו בשעה זו, אנו בני הישיבות, המאשרים לישב בבית ה' - להגביר חיילים לאורייתא, ובפרט לעסוק מדי יום ביומו, ואף בקריאה בעלמא בזוהר הקדוש, ברציפות ללא הפסקה. כאשר ציווה מרון הגר"א ל שליט"א ובזה נמי נקיים מצות עשה של "ועשית ככל אשר יורוך"! ונקל מעט מצערנו, כידוע שרבינו ראש הישיבה כאוב מאד מזה. וכאשר לאחרונה התבטא בכאב: "גזירת בני הישיבות מדידה שינה מעיני, יש לי צער גדול, צער רב, זה לא נותן לי מנוח, חייבים לקרוע את השמים עד שתתבטל הגזירה!" - מי הוא זה ואיזה הוא אשר לא יצא בדחיפות לקיים דברי מנהיג הדור? - והוא מחולל מפשענו! - וידוע שכבר רבים מבני הישיבות הקד' כבר נכנסו לכלא האויב, עקב סירובם להתגייס, עד מתי לחילול ה' וכבודה של תורה? - התורה תובעת עלבונה, מת מצוה, ספר הזוהר הקדוש שהיה עד כה נטוש ועזוב, מחכה להגאל, יזכה סוף סוף שילמדו בו. - וכפי שבס"ד סר המכשול והדעת הקולקלת, בנוגע ללימוד הזוה"ק אשר הוא פרי הסתת היצר והסט"א שרוצים בגלותן של ישראל ועיכוב הגאולה. - וכאשר הורנו גדולי הדור שליט"א אשר מפיחם אנו חייבים בדעת תורה, שעל כל אחד ואחד מבני עמנו להקדיש מזמנו לכל הפחות דף אחד או עמוד אחד או לכל הפחות 5 דקות ללמוד הזוהר, ואין לזוז מדבריהם! - הבה נמסור נפשנו לקדש שמו ית' ולא נכנע לנחש הערב רב המשתוקק לבעלנו חיים! - אנא חוסו על אחיכם וטלו חלק בלימוד הזוהר, לתועלת הכלל, ותועלת עצמכם, ובזכותם בקרוב נגאל מצרה זו, וניוושע לעולם. - ונסיים בדברי מרון ראש הישיבה שליט"א: "זכות התורה תעמוד שחלילה וחס לא יעשו גזירות להרע ללומדי התורה, והקב"ה יעזור שעי"ז נזכה להמשיך עוד בדרך התורה עד שנגיע לגאולה האמיתית במהרה, אמן".

קול קורא לקירוב הגאולה ברחמים

אחינו בית ישראל התבוננו וראו תהפוכות עולם מתרחשים לנגד עינינו וכדברי מרון החפץ חיים זיע"א במשל הידוע כאשר בעל הבית רוצה לסגור את החנות או מתרחשים דברים במהירות, כן מה שרואות עינינו הוא בודאי לרמוז ולעורר את עם ישראל - היכוננו לגאולה. וידוע שכמה פעמים כמעט וזכינו לגאולה, אך עוונותינו מעכבים ועוד שאמרנו צדיקים מוטב שיתעכב המשיח - ולא ייפגע שום יהודי. אלא אנו מצויים לידבק במידת הקב"ה, ולראות לבלתי ידח ממנו נידח ולראות לקרב הגאולה ברחמים. מחכים אנו לאליהו הנביא זכור לטוב שיבוא ויבשרנו. בואו ונראה מה אמר (אליהו זוטא פרק א): לא חרב העולם העולם אלא בפשעה של תורה, ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה, שנאמר: "בפשע יעקב כל זאת" (מיכה א, ה).

ומפורש בזוהר הקדוש שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד תורת הסוד, וכתב האור החיים הקדוש זיע"א דאין משה רבינו רוצה לגאול עם של בטלנים - ואלו שלא לומדים זוהר הקדוש קראם הרעיא מהימנא שהם עמי ארצות. וכתב המקובל האלקי רבי יצחק אלפיה זיע"א (בספרו "שיח יצחק" עמ' שכ"ד) כי עיקר נתינת התורה לסודותיה. ובתיקוני זוהר (תיקון ל) כתוב דאלו שלא רוצים ללמוד סודות התורה הם אלו שגורמים את כל הצרות רח"ל.

וזכינו מן שמיא על ידי הרמח"ל הקדוש שתיקן לנו ללמוד זוהר הקדוש בחבורה ובאחדות, וגילה שרק לימוד זה מציל מן הפורענות, ובו ועל ידו ניגאל ברחמים. וכבר יצאו כל גדולי ישראל הן בדור שעבר (משנת תרפ"א) וכן בדורנו אנו (שנת תשס"ח) להתעורר ולהתחזק בלימוד הזוהר הקדוש בחבורה, שרק על ידי לימוד זה נינצל.

עתה באנו בקריאה קדושה - באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של סיום "הזוהר" על ידי לימוד ששה עמודים בלבד ובתוך מספר דקות (כשבע דקות) הנך מסיים את הזוהר. הכיצד? התוכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות - תק"ס, כלומר ב-32 אריות כשבכל קופסא יש שלשים חוברות, וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו ונחשב לכל אחד ואחד כאילו הוא סיים את כל הזוהר הקדוש (כמובא ב"שדה חמד" מערכת מ' כלל קצ"ח).

ועל ידי שיקבעו ישראל הטהורים את לימודם בו ויאחזו ויתאחדו בלימוד זה בכל עיר ועיר ובכל בית מדרש ובית מדרש נזכה שיתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ט' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף". וכולנו נזכה לגאולה ברחמים בקרוב כמאמר הרעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי". אמן כן יהי רצון.

ג' ניסן ה'תשע"ב: רבי פרץ ניסים בני ברק - רבי אברהם חי בני ברק - רבי אליעזר ברלנד ים - רבי אריה ברדה תל-אביב - רבי בנימין יששכר שמואלי ים - רבי יהודה כלפון תל-אביב - רבי יחיאל אביחצירא רמלה - רבי יצחק מאיר מארגשטרן ים - רבי מאיר שטרן מירון - רבי ניסן משה גראס קרית ספר - רבי רויאל אלול ס.ט. בת-ים - רבי שלום יהודה גראס אדמו"ר האלמין בית שמש - רבי שלום ארוש ים -

Handwritten signatures and stamps, including circular seals of the 'Beit Midrash HaChochma' and 'Beit Midrash HaChochma'.

כתבים מגדולי ישראל זצ"ל - ולהבחלה"ח שליט"א

דבר גדול מאוד הוא להנהיג ללמד דף זה בכל יום, והוא פתריס בפני הפרעניות ולבטל גזרות קשות וכו' ולהשפיע שפע קדש על עם הקדוש, ואשרי המקימים פן בכל יום הנה הגיש לפנינו הרב הצדיק רבי דניאל פריש שליט"א (זצ"ל) הסקמות מרובים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדור הקודם משנת תרצ"א וכו' שפקשו לפרכס גדלת למוד הזהר הקדוש, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שפקשו לו ישתדל ללמד דף זה בכל יום בלי גדר. ועתה קם והתעורר הרב הנזכר לעיל, ובקצונו לעשות ולסדר לוח ללמוד דף זה בכל יום, לפי דפוס וילנא, ובקש הסקמה מאתנו על פה. וראינו כי בשעתו חתמו על קריאה קדושה למען הפצת רעיון הקדוש הנזכר לעיל, כבוד קדשת מרון הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל הגאב"ד דפה עיר הקדוש ת"ו, ואתו עמו חבל גבאים גדולי ישראל זצוק"ל ז"ע, וגם הגאונים הצדיקים חב"י בד"ץ של עדתנו זצ"ל, וחתמו בקריאות קדש על פה בניסן תרצ"א. וברעיא מהימנא קדישא (פרשת נשא דף ככד:) כבר הביא ואמר דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזה, ופקון ביה מן גליתא ברחמי, ובתקופתנו (דף מ') איתא: ובדרא ברתאי בסוף יומיא בגיניה וקראית דרוך בארץ וכו'. והנה בעת פזאת שעת צרה היא ליעקב בגשמיית וברחמיית ברחבי

(הסקמת הגאונים הצדיקים חב"י בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פישר זצ"ל, הרב מאיר בראנדסדארפער זצ"ל, הרב משה הלפרשטאם זצ"ל, הרב בנימין ראבינאוויטש זצ"ל, הרב ישראל משה דושינסקיא זצ"ל. ולהבחלה"ח: הרב משה שטרנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א - לספר הזהר עם פרוש מתוך מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זצ"ל, ובמכתב מיוחד מהגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א. ובמכתב אחר, ח"ל: וכבר הסכימו גם הגה"ק הרב משה אריה פריינד זצוקללה"ה גאב"ד פה עיר הקדוש, ויגדל לחיים טובים הגאון רבי אברהם דוד הורוויץ חבר הבית דין צדק דפה עיר הקדוש ירושלים... והסקמת הגאונים הצדיקים חב"י בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד: הרב יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים שליט"א, הרב משה שטרנבוך ראב"ד ירושלים שליט"א. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלפרשטאם זכר צדיק לברכה - לספר הזהר עם פרוש מתוך מדבש להגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זצ"ל, ועוררו על לימוד דף זה וזוהר יומי, הגה"צ רבי יוסף ליפרמן שליט"א ראש מתיבתא פולל שומרי החומות, הגה"צ המקבל רבי יעקב מאיר שקטר שליט"א, הגה"צ המקבל רבי יעקב משה הלל שליט"א ראש מתיבתא אהבת שלום הגה"צ המקבל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל, ראש מתיבתא שער השמים

מחוך מכתב 'קריאה של חנה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עיניים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום),

Logos and signatures of various religious organizations and individuals, including 'Beit Midrash HaChochma' and 'Beit Midrash HaChochma'.

ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמור הזה, בחדס וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחא, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתו, ויקבל שועתו, ותבא לפניו נאקתו, וחיש לגאלו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.